

ПАРИЖ

Париж 1973

Адресар Українців у Вільному Світі

АДУК

Зібрав і упорядкував
Володимир Лазовінський

Première Imprimerie Ukrainienne en France
3, Rue du Sabot, — 75006 - Paris

Париж 1973

Відбитка
з Альманаху-Адресара Українців у Вільному Світі

ВСТУПНЕ СЛОВО

Переборюючи поважні труднощі різного характеру в змаганні за видання якнайповнішого адресара українців у вільному світі, ми здаємо собі справу з численних недомагань цієї першої спроби. Так як жодне енциклопедичне видання не може бути досконале у першому виданні, бо енциклопедії творяться століттями, так на видання адресара потрібно десятка років, щоб дійти до повноти і відповідного оформлення. Це перша об'єктивна трудність.

Чергова трудність — це простір і розсіяння українців по всьому світі. Простір і віддалъ творять не тільки технічну трудність. Існує також перешкода психологічного порядку; в браку розуміння потреби універсального українського адресара. З хвилиною, коли така потреба найде зрозуміння, і в нашому адресарі знайдуть місце адреси українців з усіх країн поселення, тим самим і розповсюдження, то місце видання чи друку не гратиме жодної ролі, стане це тільки технічна необхідність. Цей психологічний момент грає не меншу роль, як конфесійні чи політичні різниці.

Завдання, яке собі ставить наш адресар, є — становити місток, удоступнити зв'язок між українцями, що розділені простором, церковною принадлежністю, політичними перекочуваннями чи соціальним станом.

Сьогодні прийнято уважати діялог за корінну проблему. Взаємотолеранція є першим кроком до діялогу. Бачити свою адресу поруч політичного противника, адресу католика поруч православного, є вже своєрідне зближення, що може при добрій волі довести до діялогу.

Переборовши основні труднощі цього першого видання, ми дєємо:

- Сумаричний провідник Парижа;
 - Короткі дані і найважніші адреси українських інституцій та організацій;
 - Нам довірені адреси і оголошення осіб та підприємств.
- Це перша спроба і ми звертаємося до кожного читача, до кожного, хто вмістив в адресарі оголошення чи адресу, щоб висловлювали свої критичні завваги, що допоможе нам удосконалити чергові видання.

ПАРИЖ

« Париж — це справжній океан. Поплавайте по ньому, опишіть... Завжди знайдете місце, де не ступала нога цікавого, невідому нору, квіти, перлини, потвори, щось нечуване, призабуте літературними плавцями ».

(Бальзак)

« Paris est un véritable océan. Parcourez-le, décrivez-le... il s'y rencontrera toujours un lieu vierge, un antre inconnu, des fleurs, des perles, des monstres, quelque chose d'inouï, oublié par les plongeurs littéraires ». (Balzac)

ВСТУП

Існують десятки провідників по Парижі на різних мовах; ми не маємо претенсії дати туристові, який хоче основно пізнати Париж, вичерпні інформації, а радше накреслимо най-необхідніше.

Париж — столиця Франції, має 2.590.000 мешканців, тоді як « Великий Париж », тобто місто разом із передмістями, нараховує 9.250.000 населення (перепис нас. з 1968 р.), що становить майже $\frac{1}{4}$ населення Франції.

За римських часів існувало тут селище Лютеція — Lutèce, на лівому березі Сени, з біля 20.000 мешканців. Щойно в XI ст. Париж, ставши столицею Франції, зазнав деякого розвитку та блиску, щоб за часів Людвіка XIV дійти до своїх вершин, стаючи центром культурного світу. Протягом деякого часу, внаслідок напруженых відносин, королі покидають Париж, щоб жити у Версаю, тому столиця занепадає і щойно в XIX ст. вона знову набирає свого колишнього блиску. Тоді то префект Осман (Haussmann), шляхом перебудови, надав Парижеві вигляд, що у великій мірі зберігся до сьогодні.

Але Париж постійно міняється. З однієї сторони строго зберігаються історичні і культурні надбання, включно з реставруванням архітектурно цікавих будинків. З другої сторони — урбаністи мусять узгляднювати сучасні потреби життя, без нарушування характеру столиці. Будують підземні паркінги, збудовано окружний бульвар для улегшення комунікації, створено нові центри продажу харчів (Rungis). Париж зуживає річно: 400.000 тонн м'яса, 700.000 тонн хліба, 1 мільйон тонн картоплі, мільярд літрів вина.

Будують нові торговельні хмародери (Défense, Montparnasse). На місце славної зцентралізованої Сорбони створено 13 автономних університетів, так само децентралізовано інші високі школи.

Різні частини Парижу являють центри окремих ділянок продукції чи торгівлі. Напр. видавництва скупчуються навколо Одеону, меблі на вул. Фобур Ст. Антуан, антикварії на вул. Бонапарта і вул. Боесі, урядово-адміністративний центр на вул. Гренель.

Париж є одне з найдорожчих міст світу, дешевший як Токіо, але дорожчий як Нью Йорк.

Немає сезону, щоб відвідувати Париж. Зимою він притягає своїм культурно-мистецьким життям, в серпні порожніє, залишаючи місце туристам, але в травні і вересні-жовтні найкраще по ньому ходити й основно вивчати.

В Парижі важко найти мешкання при родинах, на короткотривалий побут, тому слід шукати приміщення в готелях.

Студенти і молоді можуть дістати інформації в :
Auberge de Jeunesse, 3, Blvd Kellermann, Paris 13, ☎ - 588.00.70
Maisons Internationales des Jeunes, 4, Rue Titon, Paris 11,
☎ - 700. 99.21.

В близькій околиці Парижа є кемпінги в :

Bois de Boulogne, Allée du Bord de l'Eau, ☎ - 506.14.98
Tremblay, Quai de Polangis, Champigny s/Marne, ☎ - 283.38.24

Інші адреси, що можуть придатись :

AIR-FRANCE, 119, Champs-Elysées, Paris 8, ☎ - 225.70.50

Туристичні інформації — Renseignements de Tourisme
127, Champs-Elysées, Paris 8, ☎ - 720. 90.16

Залізниця : S.N.C.F. ☎ - 522.94.00

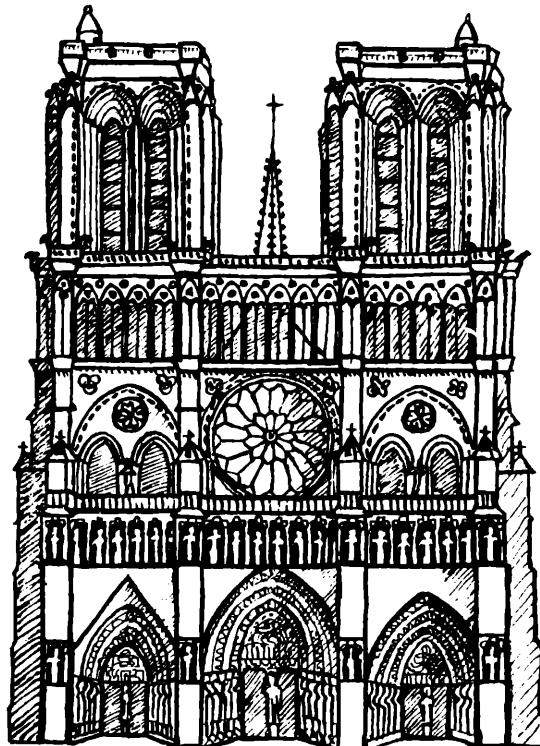
Для швидкого огляду Парижа є прогулки автобусами з поясненнями; інформації можна дістати в готелях і подорожніх бюрах — Agences de voyage.

Крім прогулок автобусом, можна робити прогулки корабликами по Сені :

Bateaux-mouches — Pont de l'Alma,
Vedettes Paris-Tour-Eiffel — Pont d'Iéna,
Vedettes du Pont-Neuf — Pont-Neuf.

НАЙВИЗНАЧНІШІ МОНУМЕНТИ

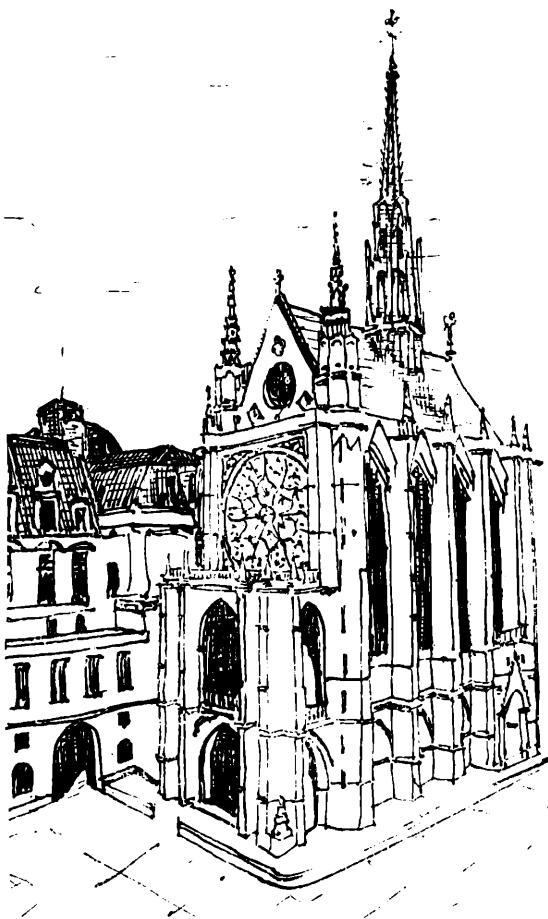
Собор Паризької Богоматері, XII-XIV ст. — *Notre-Dame de Paris* (мітро : *Cité*) положений на острові ріки Сени, в найстаршому кварталі Парижу. Почали його будувати 1163 р., закінчили 1345 р. У Франції є більші і просторіші катедри, але гармонією і пропорцією, паризький собор найхарактерніший для готичної архітектури *).

З площи перед собором числять віддалі до всіх місцевостей Франції. До собору ведуть три брами, прикрашені статуями. Зверніть увагу на велике кругле вікно-розету над входом. Воно має яких 10 метрів проміру, чудові вітражі з кольорового скла з-перед семи століть, як рівно ж дві бічні розетки. Найвища вежа собору досягає 90 метрів. Великий дзвін важить 15 тонн і дзвонить у виїмково важких випадках.

*) Наші заставки представляють славні « хімери », якими оздоблені ґзимси Собору.

Сент Шапель, XIII ст. — Sainte Chapelle (*métro* : Cité) знаходитьться в подвір'ї суду (Palais de Justice) і є чудом праці в камені та на кольоровому склі. Каплицю побудував король Людовік Святий 1228 р., щоб в ній зберігати терновий вінок, привезений ним з Константинополя. Вона збудована у двох поверхах, на першому поверсі є вітражі з XIII і XV ст., на другому сцени з Апокаліпсис.

Відвідувати можна щоденно від 10. до 12. і від 14. до 17. г.

Консьєржері, XIV ст. — Conciergerie (*métro* : Cité) це частина королівської палати з епохи Капетинів (королівський рід Франції), призначена для варти. Консьєржері — один з кращих зразків архітектури XIV ст. Під час французької революції, Консьєржері була тюрмою. Звідтіля відправляли за- суджених на гільотину. Тут в'язнили королеву Марію-Антуанету, Дантона, Сен-Жюста, Робесп'єра.

Сорбона — Sorbonne (métro : St.Michel), паризький університет, належить до найстарших високих шкіл нашої ери (старший за нього тільки Болонський університет в Італії). Побудований 1215 р. З первісного будинку не осталось нічого, а з Сорбони часів кардинала Рішельє (XVII ст.) залишились тільки каплиця і гріб кардинала.

Теперішній Паризький Університет розміщений у різних частинах Парижу. В Сорбоні залишились тільки історично-філологічний і фізико-математичний факультети.

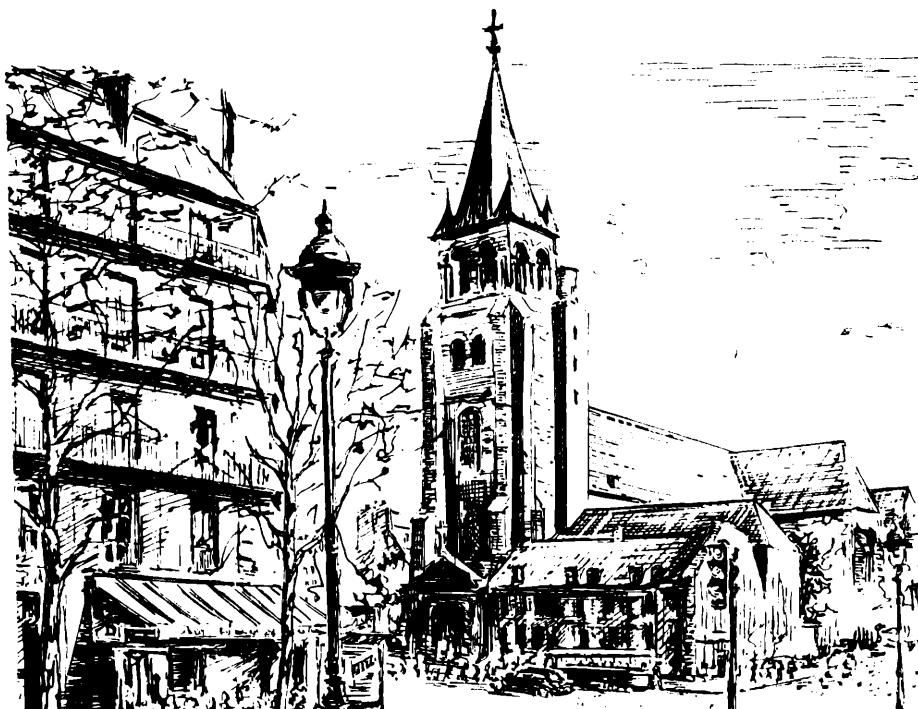
У Латинському кварталі (так називається частина Парижу довкола Сорбони, бо латинська мова була в середневіччі навчальною мовою для студентів, які з'їздилася до Сорбони з усього світу) — слід відзначити Фюрстенберзьку площа, що затримала ще дух старого Парижа. Тут під числом 6, жив видатний французький маляр Делякруа.

Пантеон, XVIII ст. — Panthéon (métro : Luxembourg). На фронтоні читаемо напис : « Великим людям — вдячна Батьківщина ». Збудований при кінці XVIII ст. знаменитим архітектором Суфльо, як храм св. Геновефи, покровительки Парижа, але під час революції, в 1789 р., був перенменений на дім слова. 1885 року, після смерті Віктора Гюго, Пантеон став місцем спочинку заслужених громадян. Тут поховані Вольтер, Жан-Жак Руссо, Віктор Гюго, Гамбетта, Жан Жорес, Еміль Золя, супружжя Кюрі і інші.

Люксембурзька палата, XVIII ст. — Palais du Luxembourg, один з кращих будинків Парижу. До французької революції служив як резиденція королям. Під час революції став в'язницею. Наполеон призначив цю палату на сенат, який працює тут до сьогодні.

За Люксембурзькою палатою знаходиться Люксембурзький город, (Jardin du Luxembourg), улюблене місце проходів для парижан — з гарними квітниками та статуями.

Церква Сен-Жермен-де-Пре, XII ст. — St Germain-des-Prés (métro : St Germain-des-Prés). Одна з найстарших церков Парижа. Побудована 558 р. згодом знищена норманами, відновлена 990-1021 р., була частиною бенедиктинського аббатства. До сьогодні збереглася церква, побудована при кінці XVI ст.

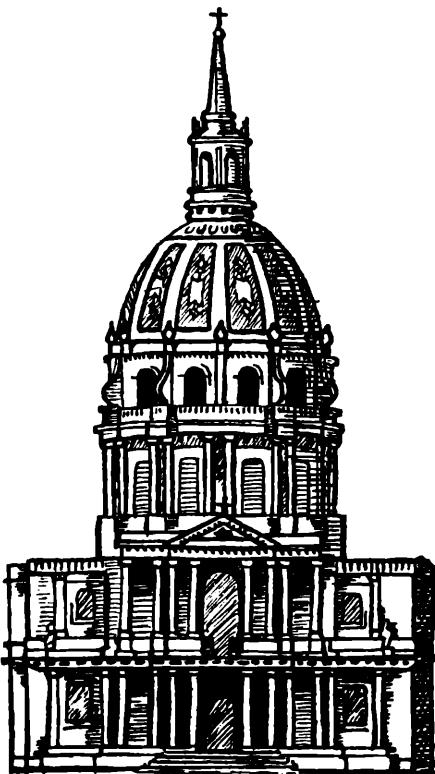
Ця, свого часу тиха, частина Парижа, стала після другої світової війни, з відомими каварнями « Flore », « Deux Magots », « Brasserie Lipp » і інші, місцем зустрічів мистців, поетів, філософів.

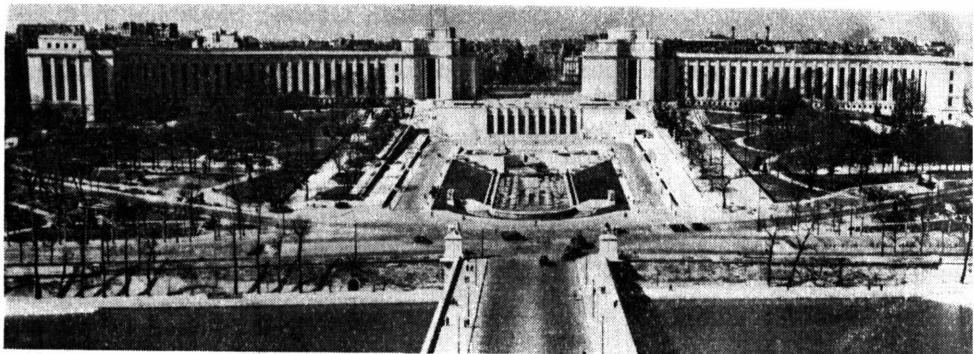
Театр Одеон — Odéon (métro : Odéon) збудований в неокласичному стилі 1779-82., поблизу Люксембурзького городу. Під час так зв. травневої революції в 1968 р. — місце зустрічі збунтованої молоді.

Напроти театру, під ч. 1., знаходиться каварня « Вольтер », де в XVIII ст. збиралися енциклопедисти.

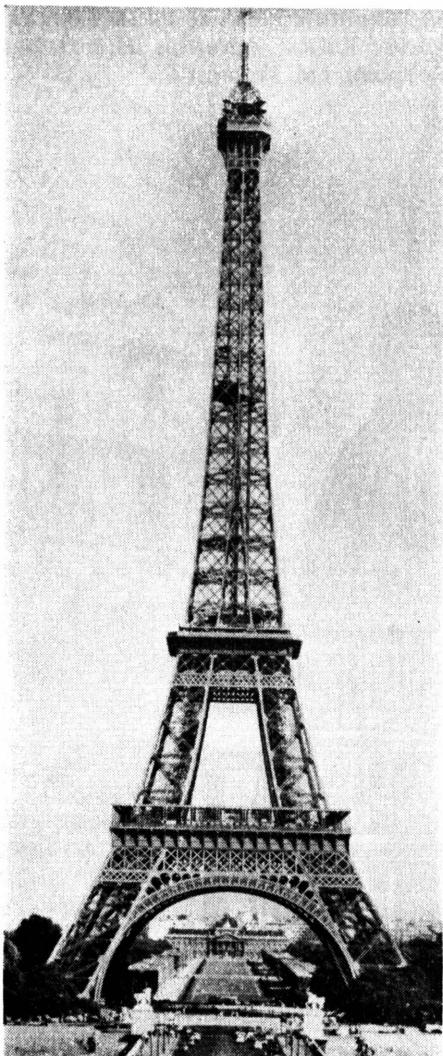
Цалац ЮНЕСКО, XX ст. — Palais de l'UNESCO (métro : Ségur). Тут приміщується організація для справ науки і культури як відділ ООН. Палац побудований в рр. 1955-1958, є зразком сучасної архітектури.

Дім Інвалідів — Hôtel des Invalides (métro : Invalides) у якому похованій Наполеон. Збудований в XVII ст. в неокласичному стилі, військовий музей. Тлінні останки Наполеона перевезено сюди в 1840 р. з острова св. Гелени.

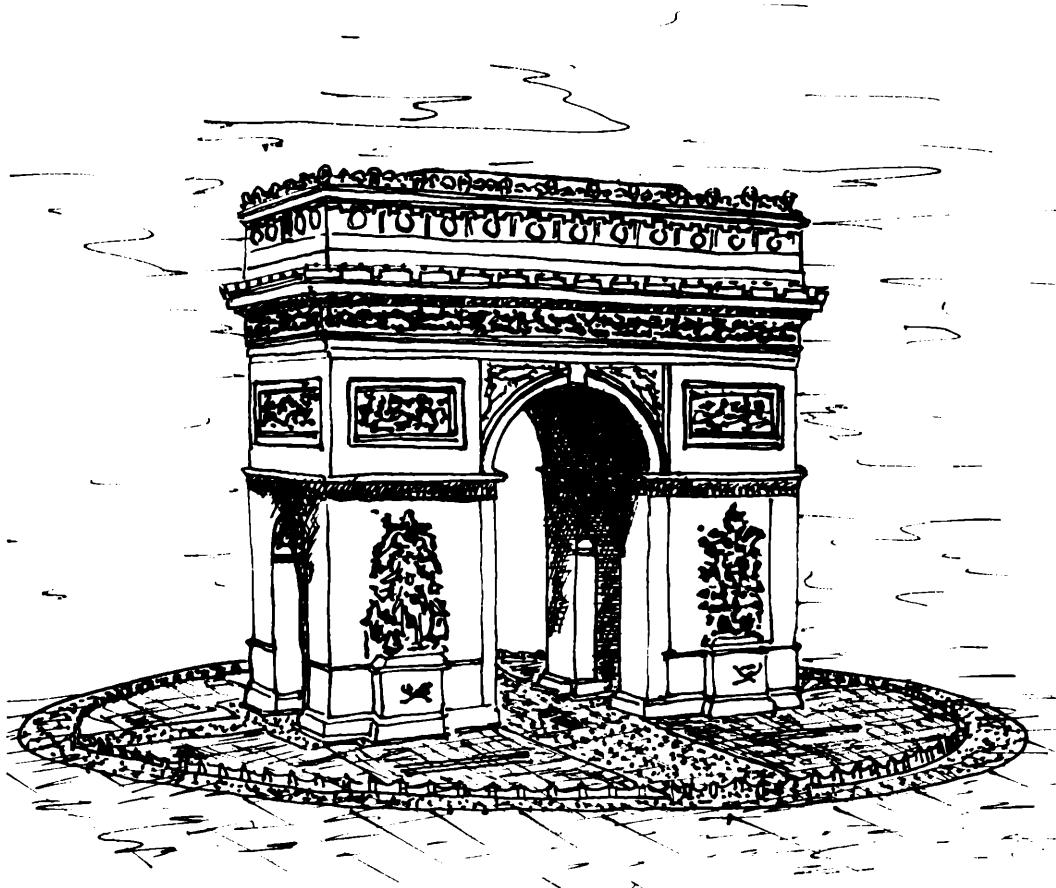
Палац Шайо — Palais de Chaillot (métro : Trocadero), збудований між двома світовими війнами, з прекрасними колонадами і терасою, з якої відкривається вид на вежу Айфеля і панораму Парижа. Тут приміщені різні музеї, як і колекція фільмів з усього світу. На початку свого існування, ООН відбувалася тут свої засідання, під час яких прийнято Декларацію Прав Людини.

Вежа Айфеля — Tour Eiffel (métro : Bir-Hakeim) збудована 1889 р. з нагоди світової виставки інж. Густавом Айфлем. Висота 320 м. важить 7 тис. тонн. До другого поверху можна йти пішки. Віндою їдеться на сам верх.

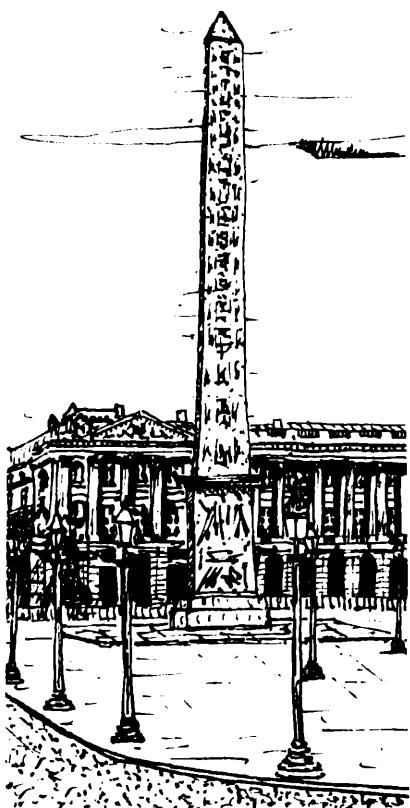
Тріумфальна Арка — Arc de Triomphe (métro : Etoile) збудована 1806-1836 р. в честь перемог Наполеона. Висота — 50 м., ширина — 45 м. Прикрашена численними барельєфами. Від 1921 р. знаходиться під Аркою могила невідомого воїна, символ погиблих воїнів в 1914-1918 р.

Елізейські поля — Champs Elysées. Одна з кращих вулиць чи радше променад Парижа. Простягається від площі Конкорд до Тріумфальної арки, довжиною 1,9 км. Тут є численні елегантні ресторани, каварні, а також кіна, театри, магазини. Тут відбуваються військові паради.

Майже паралельно до Елізейських Піль, пробігає вулиця Фобур Сен-ОНоре — Faubourg St Honoré — одна з найелегантніших вулиць Парижу. Тут знайдете найславніші антикварні, мистецькі галереї, найдорожчі крамниці косметиків і моди. При ній міститься Елізейська Палата, резиденція Президента Республіки від 1873 р.

Площа Конкорд — площа Згоди — Place de la Concorde (métro : Concorde), одна з красивіших площ Парижа. Під час революції мала назву площі Революції і тут діяла гільотина, що відрубала голову Людовика XVI, Марії Антуанети, і понад тисячі засуджених Конвентом до кари смерті, в тому числі і Робесп'єрові.

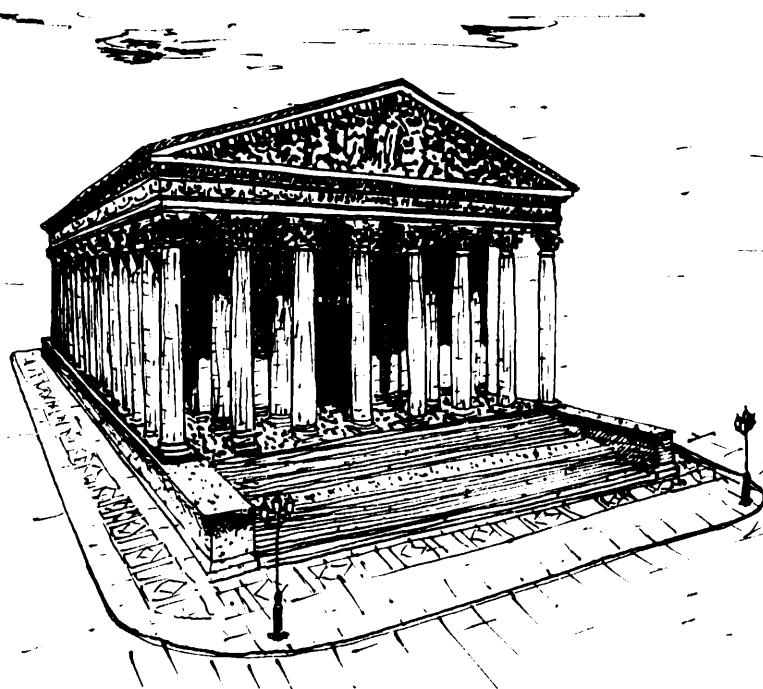

В центрі площи стоїть обеліск, привезений до Франції 1833 р., висотою 23 м. і вагою 220 т. Вкритий гіерогліфами обеліск має 33 століть.

Палац Бурбонів — Palais Bourbon (métro : Chambre des Députés), збудований 1728 р. донькою Людовика XIV і Мадам де Монтеспан. Нині — палата послів, парламент.

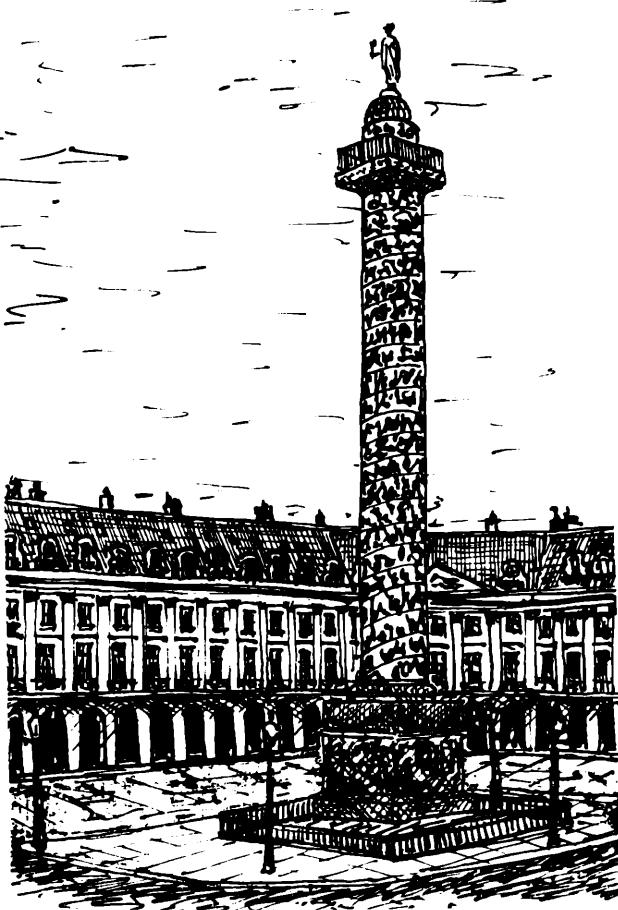

Тюільрі, XVII ст. — Tuilleries (métro : Tuilleries). З площа Конкорд можна пройтися через город Тюільрі до Лювру. Побудований архітектором Ле Нотр, зберіг свій вид по сьогодні. Перед Лювром стоїть арка Карузель, збудована з доручення Наполеона 1806 р. В городі Лювру рівно ж знаходиться « Оранжерей », де приміщений музей французьких імпресіоністів.

Церква Мадлен, XIX ст. — Eglise de la Madeleine (métro : Madeleine), збудована в старогрецькому стилі.

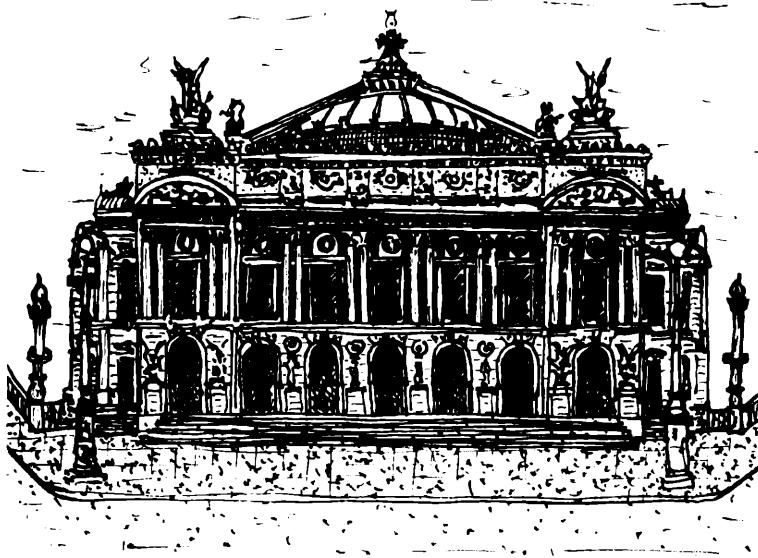
Королівська палата, XVII-XIX ст. — Palais Royal (métro : Palais Royal). Називають її також кардинальською палатою, бо побудував її 1632 р. кардинал Рішельє. Тут жила вдова Людовика XIII з її сином, пізнішим Людовиком XIV. 1836 р. палата згоріла але була відновлена.

Вандомська колона, XIX ст. — La Colonne Vendôme (métro : Tuilleries) височиною 43,5 м., споруджена з наказу Наполеона. Матеріалом для неї служили гармати захоплені під Австриєю. Колона прикрашена барельєфами, що представляють перемоги імператора. На вершку колони скульптура Наполеона в одязі Цезаря.

Площа Вандом була збудована у 18. ст., оточена будинками з аркадами. Під ч. 15. знаходиться один із найславніших готелів Парижу — « Ріц »; під чч. 11.-13. — Міністерство справедливості, у фасаду якого 1848 р. вмуровано « метр-мірило »; під ч. 12. помер 1849 р. Шопен.

На площі та на вулиці де ля Пе — Rue de la Paix — що тут починається і йде до Опери, містяться світової слави фірми косметики (Шяпареллі, Ел. Арден) та крамниці діамантових прикрас (Картье, Ван Клеєф і Арпельс, Бушерон і ін.).

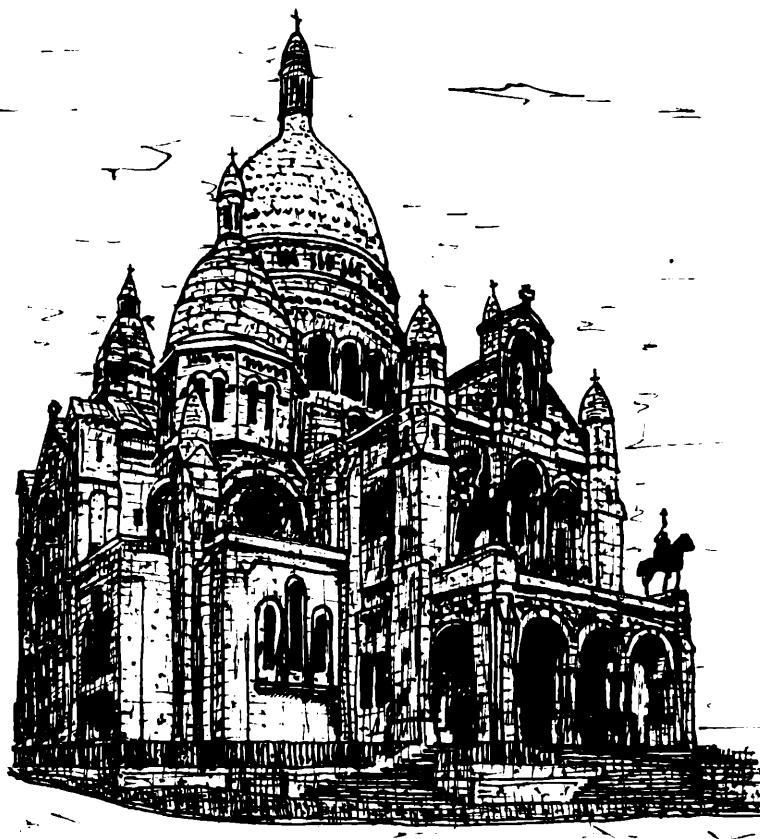
Опера, XIX ст. — Théâtre de l'Opéra (métro : Opéra). Чудовий будинок, збудований за проектом Ш. Гарньє в рр. 1862—75. Найбільший паризький театр, найбільша сцена, площа — 11 тис. кв. м. На сцені можуть знайти місце 450 акторів. В залі 2.200 місць. В бібліотеці опери зберігаються всі партитури, що були грані в опері від 1669 р. В 1964 р. Шагаль намалював новий суфіт опери.

Монмартр, — Montmartre (métro : Abbesses), « Горб мучеників » має свою назву від першого єпископа Парижу св. Дені, замученого разом з іншими християнами в III ст.

В 1871 р. тут впали перші постріли Паризької комуни.

На початку XIX ст. Монмартр став улюбленим місцем майярів, традиційним центром майярства. Тут жили і творили Ренуар, Дега, Утрілльо, а згодом, в роках 1900., Пікассо, Ван Донген, Брак. Тут постає кубізм; славна картина « Панни з Авіньйону » (Пікассо).

У південній частині Монмартру містяться численні ресторани, кабарети, що притягають туристів, між ними « Мулен Руж », де часто бував славний майяр Тулюз-Льотрек, який малював для « Мулен Руж » плякати.

Базіліка Сакре-Кер, XIX ст. — Basilique du Sacré-Cœur (métro : Abbesses). Цю церкву побудовано на вершку Монмартр в рр. 1876-1919 у візантійсько-романському стилі. Звідтіля видно північну частину Парижа.

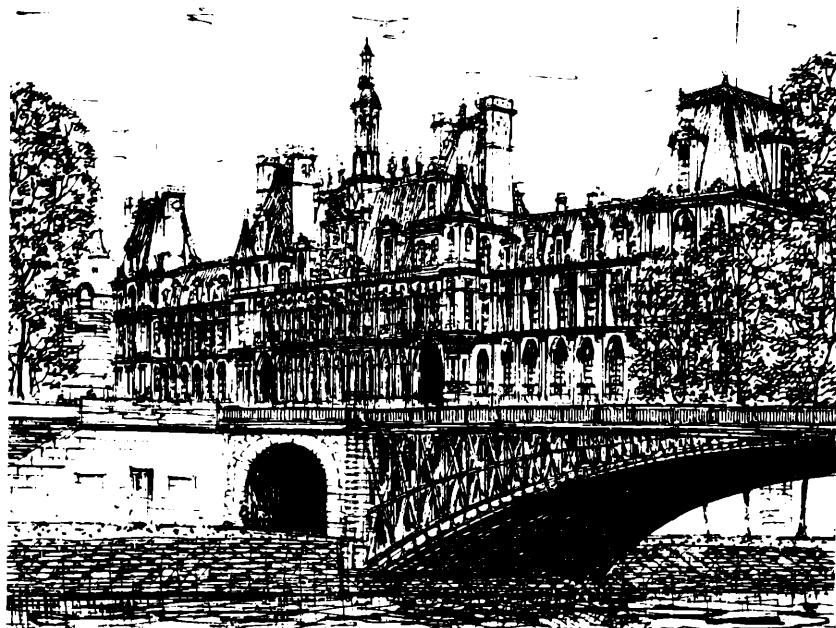
Площа Бастілії, — Place de la Bastille (métro : Bastille). 1382 р. тут збудували кріпость, що згодом стала тюрмою для політичних в'язнів. 14. липня 1789 р. революціонери взяли Бастілю штурмом і знищили її як символ королівської влади. 1840 р. збудовано на цьому місці колону в пам'ять жертв революції. Колона має 52 м. височини, на вершку стоїть ангел свободи.

Квартал Маре, — Marais (métro : St Paul) — III і IV квартали Парижу. В XVI і XVII ст. був це елегантний квартал. Тут можна побачити палац Роган (XII ст.), палац Карнавале (XVI-XIX ст.), де тепер є музей. Останньо в цьому кварталі реставрують чимало старих палаців (закон Мальро з 1962 р.).

Серце цього кварталу становить площа Вогезів — Place des Vosges, що задержала свій характер ще з часів Генриха IV (кінець XVI ст.) В часі від 1607-1612 побудовано довкола площи 38 однакових будинків з аркадами. Це було улюблене місце поєдинків. Під числом 6. знаходиться музей Віктора Гюго, де поет жив від 1832 до 1848 р.

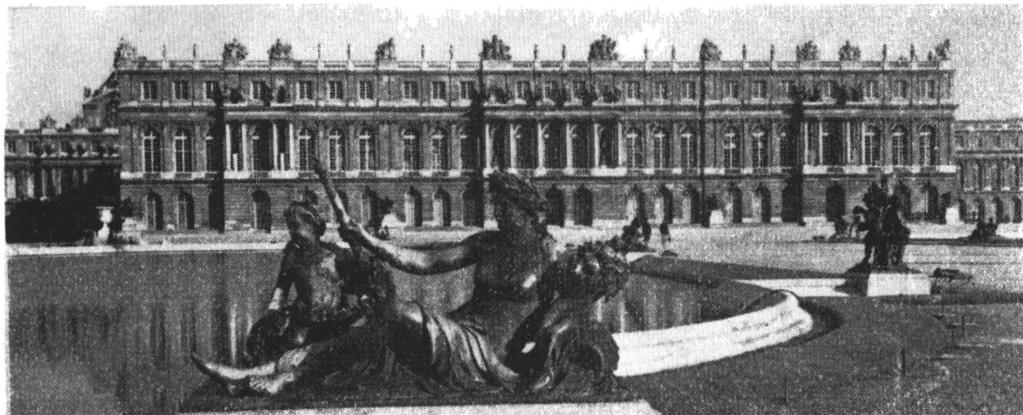

Палац архиєпископа Сансу, XV ст., — Hôtel de Sens (métro : St Paul). Зразок раннього ренесансу з елементами готики, недалеко від площи Вогезів. Один із старших пам'ятників Парижу.

Ратуша, — Hôtel de Ville (métro Hôtel de Ville). Первісна будова паризької ратуші з XVI ст. згоріла під час Паризької комуни 1871 р. Теперішня ратуша побудована 1874-82 рр. З балькону ратуші було проголошено республіку в 1830, 1848, 1871 рр. Площа перед ратушею називалася до 1830 р. площею Грев — Place de Grève, де до французької революції виконували карти смерті, тортурування, спалення.

23 кілометрів від Парижа налідиться Версай із знаминитою королівською палатою, декорації якої зроблені знаменитим Ле Бреном, що числиться як один з шедеврів французького мистецтва. Парк проєктований відомим архітектором Ле Нотр. В парку налідяться Великий і Малий Тріянон.

У Версаю відбулася перша фаза французької революції (травень-жовтень 1789). У Версаю врешті підписаний в 1919 р. мир, після першої світової війни, в «залі дзеркал».

Поминаючи все інше, оглядини версайського палацу дають багато для зрозуміння історії Франції і французької революції.

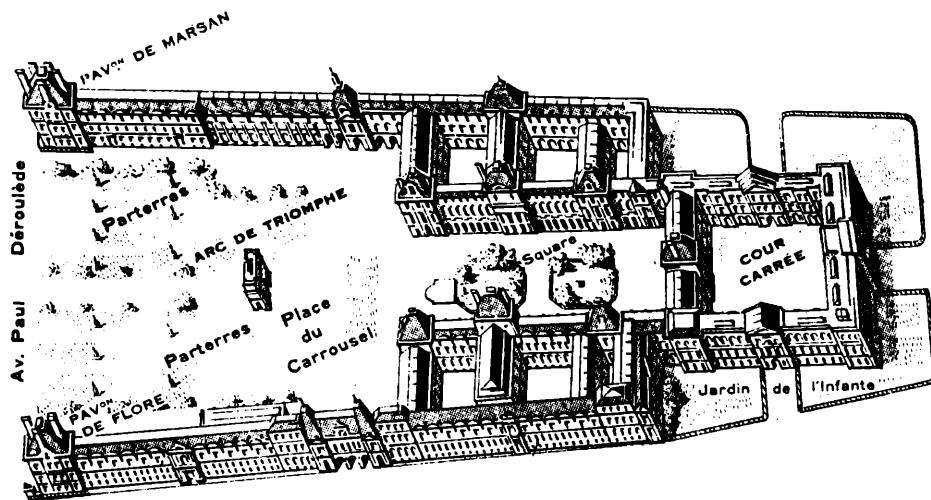
МУЗЕЇ

В Парижі є біля 80 музеїв. Крім цього, біля 120 мистецьких галерій, не вчислюючи біля 30 переходових виставок.

Подаємо кілька визначніших музеїв. Національні музеї, закриті у вівторок, деякі у понеділок.

Лювр — Louvre (métro : Palais Royal, Louvre). Початок сьогоднішнього Лювру сягає 1204 р. почали його будувати за панування короля Філіпа-Августа, як кріпость, що мала обороняти Париж зі заходу. За часів Шарля V в XIV ст. Лювр перебудовано на замок. За часів Франсуа I в 1546 р. палац зазнав першої реконструкції. Дальші переміни і побільшення переведено в Люврі при кінці XVI ст. У XVII ст. Людовик XIV переїхав до Версаю і Лювр був винаймлений аж до часів Наполеона I, а сучасний вид прийняв за Наполеона III.

Не зважаючи на всі переміни протягом довгої історії,

палата зберігає єдність стилю і творить враження компактної цілості. Лювр дуже гарний, якщо дивитись на нього з городу, зокрема весною, коли цвітуть туліпани, подарунок королеви Голляндії.

1701 року, в Люврі примістили музей. Є це один із найславніших та найбагатших музеїв світу, має шість різних відділів. Відділ грецької та римської старовини займає 19 заль. Найкращий експонат в ньому — Венера з Мілосу і Самотрацька Перемога. Відділ старовинного Єгипту (7 заль); відділ старовинного Сходу, де зібрано пам'ятки Халдеї, Асирії, Фенікії і старовинної Персії; відділ скульптури — у якому можна оглядати експонати середневічних майстрів епохи ренесансу і барокко; відділ прикладного мистецтва з кращими зразками емалі, кераміки, меблів, годинників, а в галереї Аполона — дорогоцінності французької корони; відділ мальарства, багатий на картини всіх епох і народів. Зокрема варті уваги колекції флямандських, італійських, еспанських і французьких мистців. Особливо цінним є портрет Мони Лізи (Джоконда) Леонарда да Вінчі. На вищому поверсі — ряд заль, присвячених картинам французьких мальїрів XIX ст. Музей Лювру відкритий щодня від год 10. до 17. крім вівтірків.

Музей модерного мистецтва — Musée d'Art Moderne, 11, Ave. Président Wilson (métro : Alma-Marceau, Iéna). Багата колекція переважно мистців XX ст. в більшості французьких.

Музей Гіме — Musée Guimet, 6, Place Iéna, Paris 16. (métro : Iéna). Зберігає пам'ятки мистецтва Китаю, Центр. Азії, Індокитаю, Індонезії, Індії.

Музей Сернуші — Musée Cernuschi, 7, Ave. Vélasquez,

Paris 8, (métro : Villiers). Багаті колекції мистецтва Китаю, Корої, Японії.

Великий і Малій Палаці — Grand Palais, Petit Palais, Ave. des Champs Elysées. Тут відбуваються різні мистецькі вистави. У Великому Палаці (з входом від авеню Франклін Рузельвельт) знаходиться музей винаходів — Palais de la Découverte.

Палац Шайо — Palais de Chaillot, Place du Trocadéro (métro : Trocadéro). Тут приміщені музеї, морський, етнографії, фолклору, а також музей людини — Musée de l'Homme, в якому зберігаються етнографічні цінності, в тому й дещо з українського народного мистецтва.

Музей Карнавале — Musée Carnavalet, 23, Rue de Sévigné, Paris 3, (métro : St Paul). Тут зібрано все, що стосується історії Парижа і революції 1789 р.

Музей Грівен — Musée Grévin, 10 Blvd Montmartre (métro : Richelieu-Drouot). Це музей воскових фігур.

Музей Клюні — Musée de Cluny, 6, Place Painlevé, Paris 5. (métro : Odéon, St Michel), названий також Термами Юліяна Thermes de Julien. Є це середньовічна секція Лувру.

Музей Коньяк-Жей — Musée Cognac-Jay, 25, Blvd des Capucines (métro : Opéra) присвячений виключно мистецтву XVIII ст. (образи, меблі, тощо).

Музей Родена — Musée Rodin, 77, Rue de Varenne, Paris 7, (métro : Varenne). Зберігає скульптури знаменитого майстра та його учнів. Тут відбулась в 1969 р. ретроспективна виставка Архипенка.

Павільйон « Же де Пом » — Jeu de Paume (métro : Concorde). Збирка образів і скульптур французьких імпресіоністів.

Військовий музей — Hôtel des Invalides.

ТЕАТР — ВАРИСТЕ — КІНО

Паризький театр славився багатограничним театральним життям. В Парижі є більше 70 театрів і більше 670 заль кіно-театрів. Ціни в театрах досить високі і переважно слід наперед закуповувати місця. Світову славу мають паризькі театри: Опера і Французька Комедія. Неменшою славою втішаються також паризькі варіетети. Найвідоміші з них (принаймні один варто відвідати) Лідо, Фолі Бержер, Казіно де Пари, Майоль, Мулен Руж, а з відоміших музик-голів назовемо — Олімпія, Бобіно.

ПАРИЗЬКІ КАВАРНІ

Мабуть в жодному місті світа немає стільки каварень як у Парижі. Їх тисячі, ледве чи найдете вулицю без каварні, їх популярно звуть « бістро ». В них можна напитись кави, але також дістати цілий ряд інших напитків. Ціни залежать не тільки від напитків, а також від того, у якому кварталі каварня знаходиться, та від класи цих « кафе ».

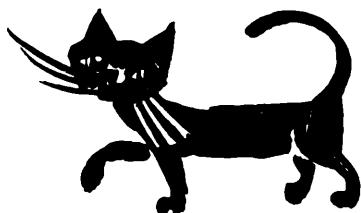
РЕСТОРАНИ, ФРАНЦУЗЬКА КУХНЯ.

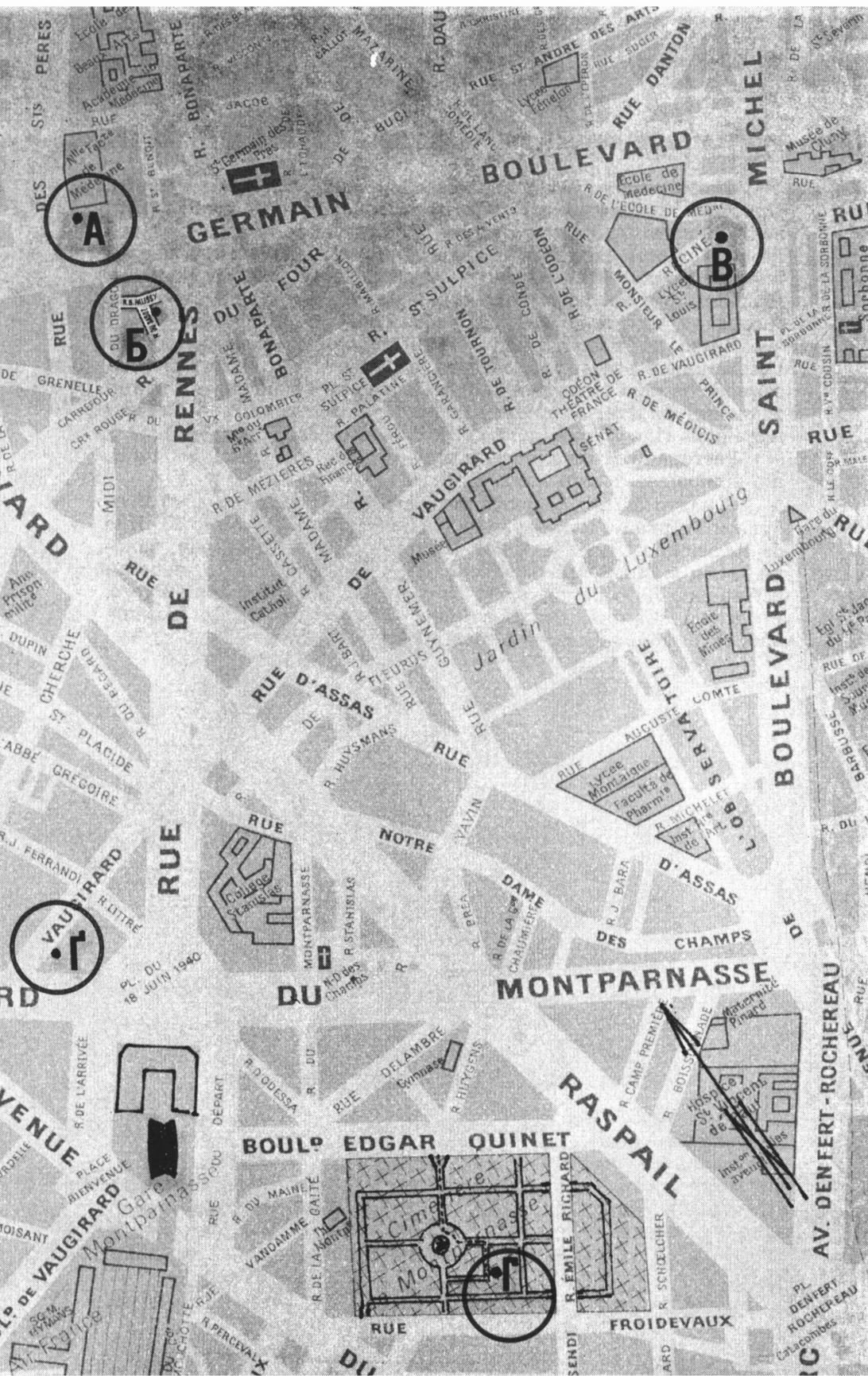
Французька кухня славиться як одна з кращих у світі. Проте не завжди можна попасти на добру, навіть дуже дорого заплативши. Французька кухня є своєрідним мистецтвом, що йому в цілості слід підкоритись і його респектувати, з напитками включно. Вона розвивалася на французькому ґрунті й в підсонні, тому в добрих ресторанах слід піддатись сугестіям господаря, як що до їжі так і напитків, не знаючи їх.

Часто не тільки якість кухні відіграє певну роль, але також кляса ресторану, обслуга, оточення. Їх є ціла гама, від самообслугових (セルフサービス) до славного « Максімс ». Для відзначення якости, а також цін ресторанів, видають в Парижі щорічно « гіди » (проводники : Мішлен, Клебер-Кольомб).

Ресторани й готелі позначені зірками від одної до п'ять, що відповідає певній клясі і цінам.

Є надто багато славних ресторанів чи каварень, щоб пробувати їх вказувати, назовемо тільки один « Прокоп », 13, Rue de l'Ancienne-Comédie. Кафе Прокоп, сьогодні ресторан, заложене сіціліянцем, що називався Прокоп, у 1685 році, перший в Парижі. Його відвідували Вольтер, Дідро, Жан-Жак Руссо, Робесп'єр, Таллейран, Бонапарт, Мара, Дантон, а пізніше Мюссе, Гамбета, Верлен, Гередія і інші.

УКРАЇНСЬКИЙ ПАРИЖ

В Парижі немає багато українських пам'яток, хоч тут жили і творили українці. В мин. столітті жила тут мальярка Марія Башкірцева, (посмертно виданно її « Щоденник »). Незабутнім в Парижі залишився славний наш скульптор О. Архипенко. Найбільш відомі в мистецьких колах Парижу українські мальярі О. Грищенко, В. Хмелюк.

Трагічно загинув в Парижі Симон Петлюра, який впав жертвою советського агента Шварцбарда 25. травня 1925 р. на рю Расін (В). Помер у шпиталі Шаріте, теперішня українська католицька церква Св. Володимира Великого (А); похований на цвинтарі Монпарнас (Г). (див. план ст. 30). На іншому паризькому цвинтарі спочивають Митрополит УАПЦ Полікарп, а також ген. Омелянович-Павленко, (Кладовище Пер-Ляшез — Père-Lachaise).

В Парижі є дві українські церкви. Українська католицька церква, Катедра Св. Володимира Великого, 186 Blvd St Germain, Paris 6, ☎ - 548.48.65. (métro : St Germain-des-Prés), і українська православна церква Св. Симона, 6, Rue de Palestine, Paris 19. ☎ - 205.93.62 (métro : Jourdain).

В будинку, у якому приміщена церква УАПЦ, знаходиться Бібліотека ім. Симона Петлюри з цінною книгозбірнею та рідкими сьогодні газетними матеріалами.

Завдяки старанням української громади в Парижі, городець при катедрі Св. Володимира названо іменем Тараса Шевченка — Square Tarass Chevtchenko.

З-поміж українських інституцій назвім Видавництво, що видає « Українське Слово » (Б), закладене 1933 р., має свою власну друкарню, 3, Rue du Sabot, Paris 6. ☎ - 548.09.05. (métro : St Germain-des-Prés).

Париж є осідком цілого ряду українських організацій, але жодна з них не має своєї власної домівки, бюро чи урядових годин.

- А. Українська католицька церква
- Б. Українське Слово
- В. Рю Расін
- Г. Могила Головного Отамана Симона Петлюри (2ème Section, 11 Division)
- Г. Відблиск, (див. стор. 40).

Немає в Парижі також жодного клубу, де українці зустрічалися б, як теж немає ні одного українського ресторану, який репрезентував би українську кухню, як це роблять інші численні чужонаціональні групи — орієнタルні, африканські, китайські, європейських країн тощо. Немає також української каварні.

20 км. від Парижа знаходиться осередок української науки. Наукове Товариство ім. Шевченка, Редакція Енциклопедії Українознавства, КодУС, 29, Rue des Bauves, 95200 — Sarcelles, ☎ - 990.05.82.

Яких 50 км. від Парижа, в Санлісі — Senlis, існує і досі церква, збудована французькою королевою Анною Ярославною, донькою Ярослава Мудрого.

В Тулюзі побудовано заходами української громади і при допомозі української еміграції — пам'ятник Тарасові Шевченкові.

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА АВТОКЕФАЛЬНА ЦЕРКВА У ФРАНЦІЇ

Від лютого 1924 року, почали прибувати з Польщі до Франції на працю бувші вояки Армії Української Народної Республіки. На кінець 1924 року іх начислювалось у Франції до 1500 осіб. 1.-2. січня 1925 року в Парижі відбувся з'їзд усіх українських організацій у Франції, що створив центральну організацію під назвою: Союз Українських Еміграційних Організацій у Франції. Так на самому з'їзді, як і пізніше, втягу праці центральної організації, порушувано справу духовної опіки над українськими емігрантами. В листопаді 1925 року, на запрошення з Франції, приїхав сюди о. Гречишкін, що був досі настоятелем одної з православних парафій на Закарпатті.

Отець Гречишкін обслуговував усіх українців у Франції. На прохання українських організацій, Архиєпископ Іоан Теодорович, тодішній зверхник УАПЦ в Америці й Канаді, прийняв о. Гречишкіна під свою юрисдикцію. На прохання представника УАПЦ на Західну Европу, проф. Євгена Бачинського в Женеві, Єпископ Старокатолицької Церкви у Франції передав у розпорядження українців Старокатолицьку церкву при бульварі Огюст Блянкі, в якій відбувалися Служби Божі до 1946 року.

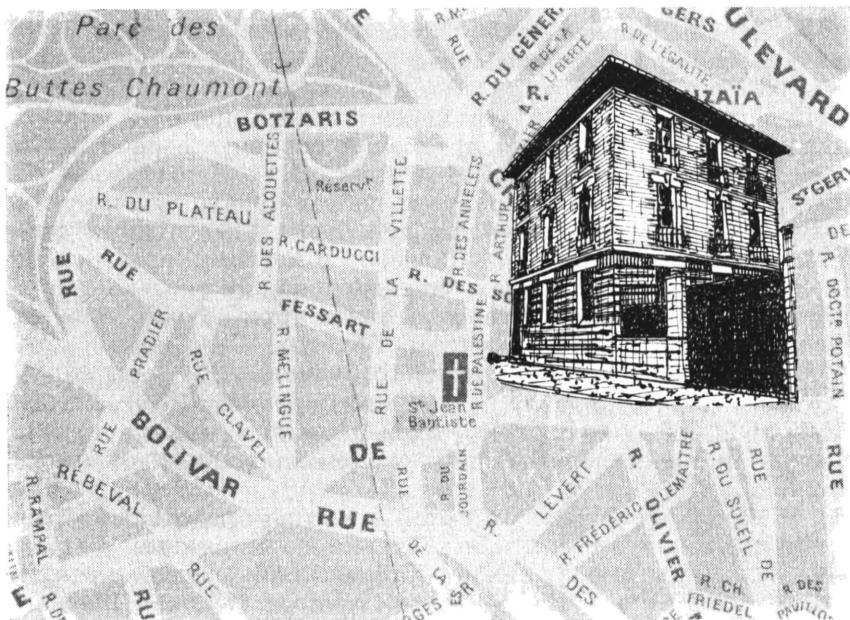
От. Гречишкін перебував у Франції до 1933 року, коли то він виїхав до своєї родини до Бесарабії й більше не повернувся. В 1934 році, на прохання українців у Франції, Митрополит Діонісій, зверхник Автокефальної Православної Церкви

в Польщі, виделегував до Франції о. прот. Іларіона Бриндзана, що обслуговував українців до своєї смерти в 1946 році.

Від листопада 1946 року до своєї смерти на початку 1948 року, обслуговував Паризьку парафію о. Кирило Шинський.

В кінці 1946 року, прибув до Парижу Владика Мстислав і був тут до половини 1947 року.

На початку 1948 року, Митрополит УАПЦ Полікарп прислав до Франції о. Протопресвітера Володимира Вишневського та о. Олександра Новицького (пізнішого Епископа Олександра). От. В. Вишневський був настоятелем Паризької Парафії УАПЦ та Адміністратором УАПЦ на Францію й Еспанію, а о. О. Новицький, до свого виїзду до Канади, обслуговував українців на провінції. В тому ж часі, до східної Франції прибув о. прот. Терентій Гаврик, що обслуговував там православні осередки до своєї смерти в 1967 році.

В 1951 році прибув до Франції Митрополит Полікарп, що мав свій осідок в Ольне-су-Буа під Парижем, і перебував тут до своєї смерти в 1953 році. Під час перебування у Франції Митрополита Полікарпа були висвячені в сан диякона о. Мацак, і в сан ієродиякона, а пізніше ієроманаха, о. Нетреба. Зі свого боку, о. прот. Вишневський підготовив до священослужіння пп. Михайла Єремієва, Стефана Червонецького, Петра Попеля та Євграфа Омельченка, що були висвячені між 1957 (о. Михайло Єреміїв) і 1962 роком (о. Євграф Омельченко).

Після передчасної смерти о. прот. Вишневського в липні 1961 року, Паризьку парафію обслуговував о. Михайло Єре-

міїв, піднесений до гідності протоієрея, а після його занедування в листопаді 1967 року, — о. Євграф Омельченко, що отримав сан протоієрея в 1970 році. От. Михайло Єреміїв помер ще в молодому віці, в січні 1971 року.

Від часу до часу, в храмі УАПЦ в Парижі відправляли Служби Божі білоруські священики, а також румунський священик о. прот. Григорій Бринзену (в українській мові).

При Парильській парафії в повоєнному часі були також два дияconi: о. Чертенко і о. Мацак, що померли в 1959 і 1960 рр.

Богослужіння відбувалися завжди з участю хору. Хором диригували до війни п. Чехівський, пані Горайн, п. Солонар і п. Ковальський, а по війні — п. Кирило Миколайчук до своєї смерті в 1960 році, а після його смерті — п. Г. Безносюк, потім — пані-матка Вишневська, знов п. Безносюк, і останньо провадить хор п. О. Самчук.

Українські православні Служби Божі відбувались у Парижі щонеділі й у великі свята в рр. 1947-1960 у церкві при вул. 5 Ганье Гі (Париж 20), купленій на власність у 1955 році, а від вересня 1969 року — у власній церкві при вул. 6, рю де Палестін (Париж 19). Для придбання церкви створено в 1953 році під головуванням п. Петра Плевака — Будівельний Комітет, що діяв до 1970 року та зібрав фонди спочатку на закуп на власність церкви при вул. Ганье Гі, а пізніше теперішнього будинку при вул. Палестін, в котрому, крім церкви, знайшла місце, на правах співвласника, Бібліотека ім. С. Петлюри. В 1964 році створено також при церкві, теж під головуванням п. Петра Плевака, Братство Св. Симона, що є формальним власником церковного будинку.

Крім Парижу, власну церкву має Парафія у Везін-Шалеті. В Ліоні й Греноблі о. прот. Червонецький зі своїми вірними спорудили православні каплиці в приміщеннях Католицької Церкви.

На теперішній час, у Франції є чотири православних священики: о. прот. Євграф Омельченко є настоятелем Парильської парафії; о. прот. Борис Хайневський обслуговує Схід Франції, Бельгію і Везін-Шалет; о. прот. Степан Червонецький — Ліон і Гренобль, о. прот. Петро Попель — Сошо й інші осередки.

Під формальним оглядом, Парильська парафія є статутовою організацією, зареєстрованою в 1946 році, на чолі якої стоїть Парафіяльна Рада, обирана Загальними Зборами Парафіян, що відає всіми фінансовими й адміністративними справами Парафії, лишаючи настоятелеві, що входить з уряду в склад Парафіяльної Ради, душпастирські обов'язки.

Статутовою організацією є також парафія у Везін-Шалеті.

Кількість православних українців, що різко зменшилася в 1950-их роках через численні виїзди до Америки й Канади, далі постійно маліє внаслідок вимирання старших і брак поповнення молодими. В сучасну пору, кількість усіх право-

славних українців у Франції є нижча від 1000 душ, а з них лише менше половини охоплені церковною організацією та підтримують церкву морально й матеріально. Приблизно третя частина з них мешкає в паризькому районі, на терені діяння Паризької парафії УАПЦ.

У повоєнному часі зверхниками УАПЦ були: до 1953 року — Митрополит Полікарп; від 1953 до 1969 року — Митрополит Ніканор, з осідком у Карльсруе (Німеччина), і від вересня 1969 року — Митрополит Мстислав (Бавнд Брук, ЗСА), що від 1972 року є також зверхником Української Православної Церкви в ЗСА.

Адміністратором УАПЦ на Францію був у 1948-1960 рр. о. прот. Володимир Вишневський; в 1960-1967 рр. — о. прот. Сергій Молчанівський (з осідком у Лондоні), і від 1968 р. до своєї передчасної смерті в червні 1972 року — о. прот. Іван Бачинський з осідком у Брюсселі.

За повоєнні роки Українська Автокефальна Православна Церква у Франції понесла дуже великі втрати через передчасну смерть численних священнослужителів, співаків та відданих церковній справі громадян.

УКРАЇНСЬКА КАТОЛІЦЬКА ЦЕРКВА У ФРАНЦІЇ

Для численної політичної, а ще численнішої робітничої еміграції українців греко-католиків створено в Парижі в 1937 р. релігійну Місію. Вона однак була до 1942 р. без духовного осередку і навіть на відправу Богослужб мусіла послуговуватися місцевими французькими каплицями.

Від Різдва 1942 р. існує в Парижі окрема українська церква Св. Володимира Великого. Міститься вона в самому центрі міста, на розі бульвару Ст. Жермен (ч. 186) і вулиці де Сен-Пер (ч. 51), відгороджена від самого бульвару площею, а радше городчиком, що від 1969 р. носить назву Скверу Тараса Шевченка.

За дослідами археологів, ця церква — одна з найдавніших церков в Парижі. Її початки (під назвою церкви Св. Петра) сягають половини XIII століття (часу, коли до іншого міста

Франції — Ліону — український король Данило вислав єпископа Петра Акеровича, як свого делегата на Собор у 1245 р.). По різних змінах продовж довгої історії, з початком XVII століття, Марія де Медічі передала церкву Св. Петра Чинові Божих Братів Св. Івана. Побіч церкви, Брати побудували зразковий — на ті часи — шпиталь під назвою «Шаріте» (Милосердя). З нього розвинувся згодом теперішній факультет медецини. Церква згодом стала частиною шпиталю, що бачила смерть Головного Отамана Симона Петлюри. Його важко раненого, перевезено сюди 25. травня 1926 р., бо це була найближча від місця атентату лікарня, і тут він помер.

Від 1946 р., духове життя українців греко-католиків проходило під проводом Преосвященного Кир Івана Бучка, Апостольського Візитатора, що мав у Франції свій окремий Генеральний Вікаріят і 2 десятки священиків. З того також часу датується заснування Української Малої Семінарії в Люрі коло Орлеану, що на її посвяченні був особисто приявний майбутній Папа Римський Іван XXIII (29. червня 1952 р.). Провід Малої Семінарії, що її в 1956 р. перенесено до Риму, передав Преосв. Бучко Чинові Отців Салезіянів.

В 1961 р. Апостольська Столиця заснувала окремий Ап. Екзархат для українців-католиків у Франції, а його провід поручила Преосвященному Кир Володимирові Маланчукові ЧНІ. Від того часу він дбає про духову опіку своїх вірних, при співпраці 12 священиків, що як душпастири обслуговують майже всю територію розлогої Франції. (Адресар священства — на іншому місці).

Від 1961 р. церква Св. Володимира стала Катедральним Храмом Апостольського Екзарха. Обладнана на східній лад, з новим стилевим іконостасом, вона є місцем обов'язкових відвідин всіх українців, що бувають у Парижі. Світські й духовні, знавці історії й мистецтва, між ними багато чужих, приходять її оглянути. Бували й різні достойники, між ними наймаркантнішим був Блаженніший Верховний Архиєпископ Кардинал Йосиф Сліпий, що в липні 1970 р. звідсіля почав свою Архіпастирську подорож до всіх важніших міст-центрів українського поселення у Франції.

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. Т. ШЕВЧЕНКА В ЕВРОПІ

SOCIÉTÉ SCIENTIFIQUE ŠEVČENKO

29, Rue des Bauves

95200 — Sarcelles (France)

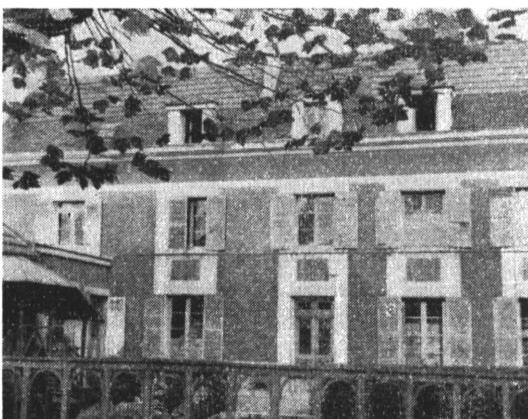
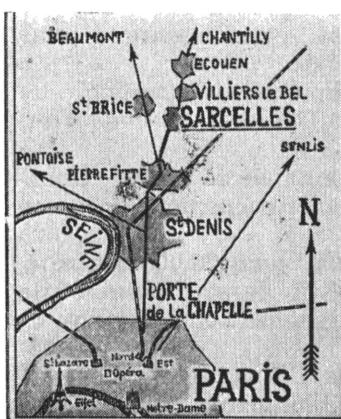
✉ - 990 05 82

Засноване 1873 р. у Львові, після 2. світової війни відновлене 1947 р. у Мюнхені.

НТШ у Європі, зареєстроване 1952 р. у Франції, з складовою частиною об'єднання чотирьох братніх Товариств у ЗСА, Канаді, Австралії та Європі із спільною Головною Радою, її Президією, науковими Секціями та серіями видань.

НТШ у Європі відоме із видання серії Енциклопедії Українознавства, з яких вийшла вже перша частина — тематично-підручникова — по-українськи, і згодом — після поширення — по-англійськи. Видається українська версія гаслової (словникової) частини, що її досі з'явилося в томів, а два останні томи вийдуть в найближчих роках.

Доїзд із Парижа з кінцевої стації підземки Porte de la Chapelle, автобусом 268 A — до Sarcelles, Place du 11 Novembre — або поїздом із Північного двірця (Gare du Nord).

УКРАЇНСЬКА БІБЛІОТЕКА ім. СИМОНА ПЕТЛЮРИ
в ПАРИЖІ

BIBLIOTHEQUE UKRAINIENNE SIMON PETLURA à PARIS
6, Rue de Palestine, 75019 — Paris (France) ☎ - 202 29 56

Після вбивства Головного Отамана Симона Петлюри, на міжорганізаційних зборах представників усіх українських організацій у Франції, 13. червня 1926 р. обрано Комітет для вшанування пам'яти Симона Петлюри у Франції.

19. червня 1926 р. Комітет ухвалив :

« Для достойного вшанування пам'яти Покійного, закласти Музей і Бібліотеку ім. Симона Петлюри у Франції ».

Офіційне відкриття Бібліотеки-Музею відбулося 26. травня 1929 р.

Першим Головою Ради Б-ки став Прем'єр-Міністер Уряду УНР — Вячеслав Прокопович. Бібліотекарем — Іван Рудичев.

Мета Б-ки : сприяти вивченю України, зокрема в ділянці Української Державності ХХ століття та дослідам духової спадщини свого Патрона — Симона Петлюри.

Завдання Б-ки :

1. Створити й утримувати бібліотеку, читальні, студійні кабінети для дослідження українознавства.

2. Збирати колекцію пам'яток і предметів, зв'язаних з особою Головного Отамана Симона Петлюри, що творить при бібліотеці Музей імені Симона Петлюри. (Музей ім. С. Петлюри буде, коли Україна стане вільною і незалежною державою, перенесений у Київ, щоб там утворити «Окремий відділ пам'яти Симона Петлюри» в Національному музею України).

3. Улаштовувати курси і виклади з різних українознавчих дисциплін.

4. Видавати твори з ділянки українознавства.

5. Сприяти дослідам і розшукам в архівах та бібліотеках для висвітлення відносин між Україною і Францією.

6. Перекладати з французької на українську та з української на французьку мову наукові, суспільно-політичні, літературні твори та шкільні підручники.

7. Видавати свій Бюлетень та неперіодичні видання.

8. Опікуватися могилою Головного Отамана Симона Петлюри в Парижі.

9. Організувати й координувати діяльність своїх Представництв або Уповноважених у країнах і осередках поселення українців.

Перед 2. світовою війною, Б-ка мала коло 20.000 книжок, велику кількість архівного матеріалу й багато комплектів періодики, 5 своїх філій у Франції, які мали 5.000 книжок та Музей ім. Симона Петлюри.

21.-22. січня 1941 р. німецька влада Бібліотеку конфіскувала, вивезла й знищила. В 1946 році Бібліотека відновилася при 52 книжках.

За німецьке відшкодування і допомогу українського громадянства Б-ка набула у власність приміщення: велика заля-читальна, кімната-Музей ім. С. Петлюри, дві кімнати-книго-збірня, дві кімнати для періодики, кімната-архів для важли-вішої документації, робочий кабінет, кімната для поточних справ. У новому приміщенню Б-ка офіційно була відкрита 27. травня 1971 р.

На 1972 р. мала понад 12.000 книжок, архівні й музейні матеріали та велику кількість періодики (зокрема з-перед 2. світової війни). Утворено центр документації з україністики, в якому збираються відомості з бібліотек Франції про різномовні праці, які торкаються України. Вже зібрано понад 27.000 карток (праця у цій галузі продовжується).

Бібліотека є зареєстрована у Французькому Міністерстві Освіти, має свій умовний знак — 6220 в Національній Бібліотеці й фігурує в репертуарі бібліотек і документаційних установ Франції.

Б-ка відкрита щодня від 14. до 18. год., в суботу від 9. до 18 год., а в неділю від 12. до 13. год.

Книжки видаються під грошову забезпеку — 10.00 фр. Раритети й рукописи не видаються, ними можна користуватися лише в Б-ці. Місячна абонементна платня — 10.00 фр., незалежно від кількості книжок. На провінцію книжки висилаються поштою на рахунок абонента. За кожне зіпсування книжки абонент платить повну вартість книжки, яка лишається власністю Б-ки. Книги для науково-літературної праці для вчених і чужинців можуть видаватися без забезпеки й безкоштовно за рекомендацією члена Ради.

З НАГОДИ 40-ЛІТНЬОГО ЮВІЛЕЮ «УКРАЇНСЬКОГО СЛОВА»
прошу прийняти мій скромний дар в сумі 300.00 фр. на розвій
і підтримку праці, яку «Українське Слово» ретельно прова-
дить довгими роками.

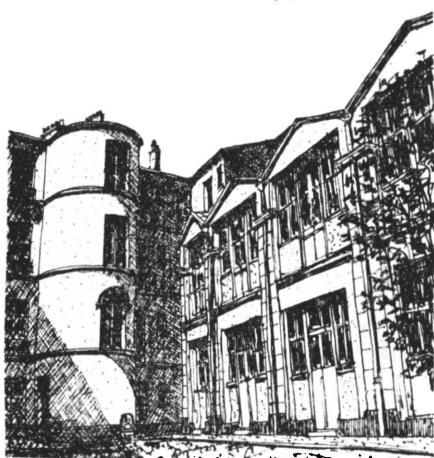
Хай цей дар буде прийнятий у пам'ять Олекси Бойкова,
довголітнього Редактора «Українського Слова», якого я знав
і поважав.

Ліля і Олекса Грищенко

О. Грищенко і О. Архипенко

ВІДБЛИСК — REFLETS (Г)

103, Rue de Vaugirard
— 222.67.14

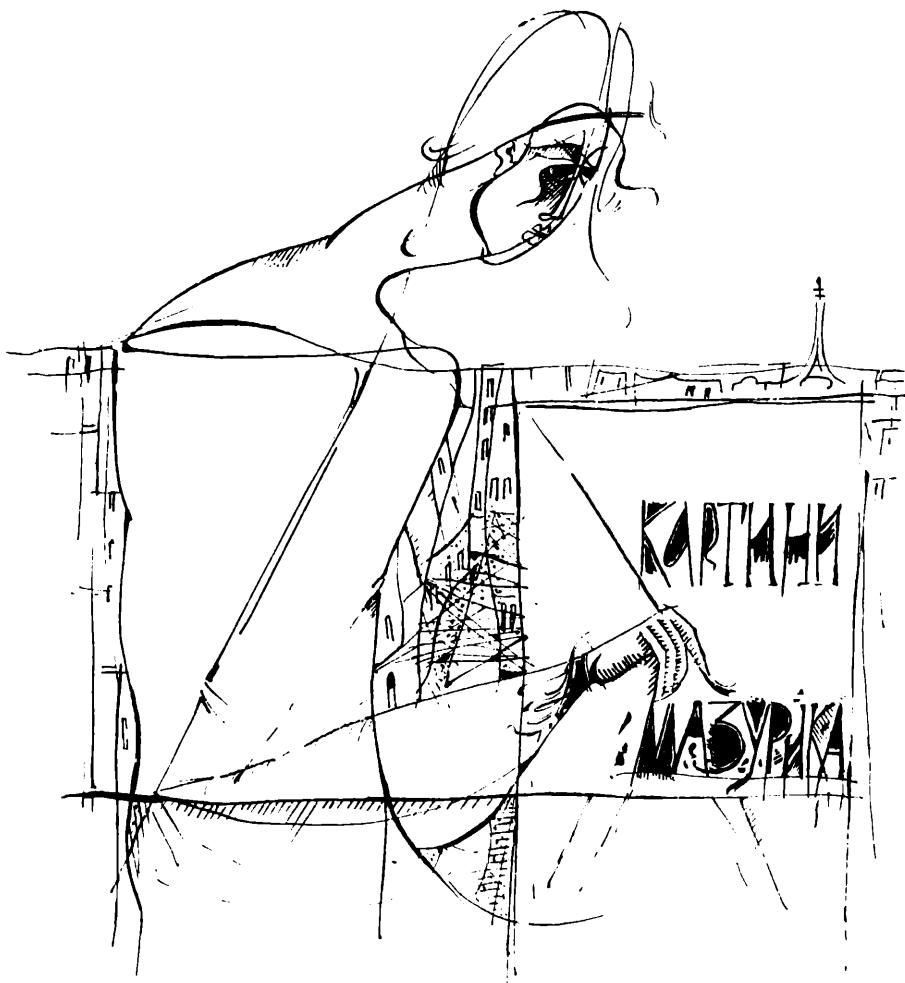
Вирсти Темістокль і Уляна
— мають ательє в одному із
відомих монпарнаських ма-
лярських старих острівців,
який є творчою гаванню для
численних мистців.

Невелике простором, воно
є постійним місцем зустрічей
і зв'язків; тут теж схрещу-
ються ідеї, напрямки, тенден-
ції. АРтисти, мальари і скульп-
тори, письменники, поети і
журналісти, мають можли-
вість нав'язати контакти з
французькими й міжнародні-
ми колегами по професії.

75006 — Paris
métro : Montparnasse

О. Грищенко : Вулиця в Кань-над-Морем, аквареля.

ПЕЙЗАЖІ — УКРАЇНСЬКІ ІКОНИ — ПОРТРЕТИ
Дрібні мист. форми — модерні гравюри

О М Е Л Я Н А М А З У Р И К А

В галереї « CIMAISE DE PARIS » (tableaux modernes)
72, Blvd Raspail, Paris VI. (métro : St Placide)
Від год. 15. до 19.30., крім неділь і понеділків

В ательє мистця :

39, Rue Servan, Paris XI. (métro St Maur)

ФРАНЦІЯ — FRANCE

Простір 551,6 тис. кв. км., населення : 50 міл.; столиця : Париж. Прийнято числити біля 25.000 українців, вчислюючи вже тут народжених та натуралізованих (тих, що прийняли французьке горожанство). Найдавнішим з відомих українців, що знайшли притулок у Франції, був Григор Орлик, син Пилипа Орлика, що покинув батьківщину після бою під Полтавою. Масовою стала українська еміграції — політична після першої світової війни, зложена з діячів Української Революції, з Головним Отаманом С. Петлюрою на чолі, і бувших вояків Армії УНР. Згодом починається масовий приплив заробітчанської людності з західної України. Третя хвиля складалася з втікачів, що прибули до Франції після другої світової війни.

У Франції є українські інституції і числені організації різного характеру, що творять одне репрезентативне і координуюче тіло : Український Центральний Громадський Комітет у Франції (УЦГКФ)

Comité Central des Organisations Ukrainiennes en France
186, Blvd. St Germain, 75006 — Paris

З відоміших організацій згадуємо : Українське Академічне Товариство, Союз Українок у Франції, Українська Національна Єдність у Франції

Alliance Nationale Ukrainienne en France,
3, Rue du Sabot, 75006 — Paris

Товариство бувших Вояків Армії УНР, Організація Українців у Франції, дві молодечі організації : Організація Української Молоді у Франції

Les Jeunes Amis de l'Ukraine
3, Rue du Sabot, 75006 — Paris

і СУМ.

Жодна з організацій не має власної домівки.

АДРЕСИ УАПЦЕРКВИ :

Prêtre Eugraphe Omelchenko
6, Rue de Palestine, 75019 — Paris ☎ - 205. 93.62

Prêtre Boris Chainevski
Route de Gare, 57 — Racrange

Prêtre P. Popel
63, Av. Lacassagne, 69003 — Lyon

Prêtre Stephan Tcherwonetzky
17, Rue Sidi-Brahim, 38100 — Grenoble

Парафія Української Автокефальної Православної Церкви
Св. Апостола Андрія Первозваного у Везін-Шалеті
16, Rue Gaston-Jaillon, 45120 — Vesines-Chalette

АДРЕСИ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ
У ФРАНЦІЇ

Mgr. V. Malanchuk, CSsR, D.D. évêque, exarch apostolique pour
les ukrainiens en France

186, Blvd St Germain 75006 — Paris ☎ - 548. 48.65
Résidence : 27, Av. Foch, 94300 — Vincennes ☎ - 328. 42.39

Mgr M. Wasyluk, Dr Vicaire Général
186, Blvd St Germain 75006 — Paris ☎ - 548. 48.65

Mgr M. Lewenetz, Chancelier
186, Blvd St Germain 75006 — Paris ☎ - 548. 48.65

J. Andryichyn
30, Rue Geoffroy L'Asnier 75006 — Paris

Bachynsky J.
62, Rue Labrouste 75015 — Paris

I. Bojchuk
2, Allée Cesar Frank 51100 — Reims

H. Brezden
Presbytère A. Semoy 45000 — Orléans

N. Buczko
12, Rue du Moulin à Corquilleroy, 45120 — Chalette s/Loing

M. Dlubak
27, Rue Jeanne d'Arc 68400 — Riedersheim

P. Kohut
Foyer Ukrainien à Mackwiller 67430 — Diemeringen

I. Luzeckyj
« Foyer des Jeunes Ouvriers »
7, Rue de L'Abbé Risso 57000 — Metz

Z. Narozniak
3, Rue Pharaon de Winter, 59000 — Lille

J. Prokopiw
2, Rue des Crignons 80000 — Amiens

W. Pryjma
42, Av. E. Billières 31300 — Toulouse

J. Salewycz
68, Rue Eugène Pons 69004 — Lyon

Sœurs Servantes de l'Immaculée Conception
10, Rue Ernest Lacoste 75012 — Paris ☎ 344. 58.99

УКРАЇНСЬКА ПРЕСА У ФРАНЦІЇ

ІНФОРМАЦІЙНИЙ БЮЛЕТЕНЬ БІБЛІОТЕКИ ІМ. СИМОНА
ПЕТЛЮРИ В ПАРИЖІ. Неперіодичне видання.

Bibliothèque Ukrainienne Simon Petlura à Paris
6, Rue de Palestine, 75019 — Paris ☎ - 205. 93.62

СЛІДАМИ МАЛОЇ СВЯТОЇ. Двомісячник релігійного життя з
додатком для членів товариства « Вервиця Дітей ».

Sur les Traces de la Petite Sainte,
2, Rue des Crignons, 80000 — Amiens

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО. Тижневик, заснований 1933 р. Видає
Перша Українська Друкарня у Франції. Редактує колегія.

La Parole Ukrainienne,
3, Rue du Sabot, 75006 — Paris, ☎ - 548. 09.05

ECHANGES (у французькій мові). Une réalisation de l'Asso-
ciation Franco-Ukrainienne.

26 Villa Auguste Blanqui 75013 — Paris

L'EST EUROPEEN (у французькій мові). Edité par l'Union des
Ukrainiens en France. B.P. 351-75423 Paris Cedex 09

ПЕРША УКРАЇНСЬКА ДРУКАРНЯ У ФРАНЦІЇ

виконує праці в українській та інших мовах
найскладніші,
багатоколіврові,
наукові,
мистецькі
каталоги, книжки, журнали і менші праці

У якій країні Ви б не перебували, не вагайтесь звертатися
до нашої висококваліфікованої Друкарні на адресу :

P.I.U.F.
3, Rue du Sabot. 75006 — Paris ☎ - 548.09.05

Поштове конто : C.C.P. Paris 2069-78

Банкове конто : The Royal Bank of Canada (France)
3, Rue Scribe, 75009 — Paris
число конта : 202.215

INTERNATIONAL ORCHESTRE TZIGANE

Тарас Горішний та його оркестра скрипок для бенкетів,
коктейлів, великих забав й весіль.

Музика українська та народів Центральної Європи

Tarass HORISZNY

5, Rue du Cherche-Midi 75006 — Paris ☎ - 548. 50.88

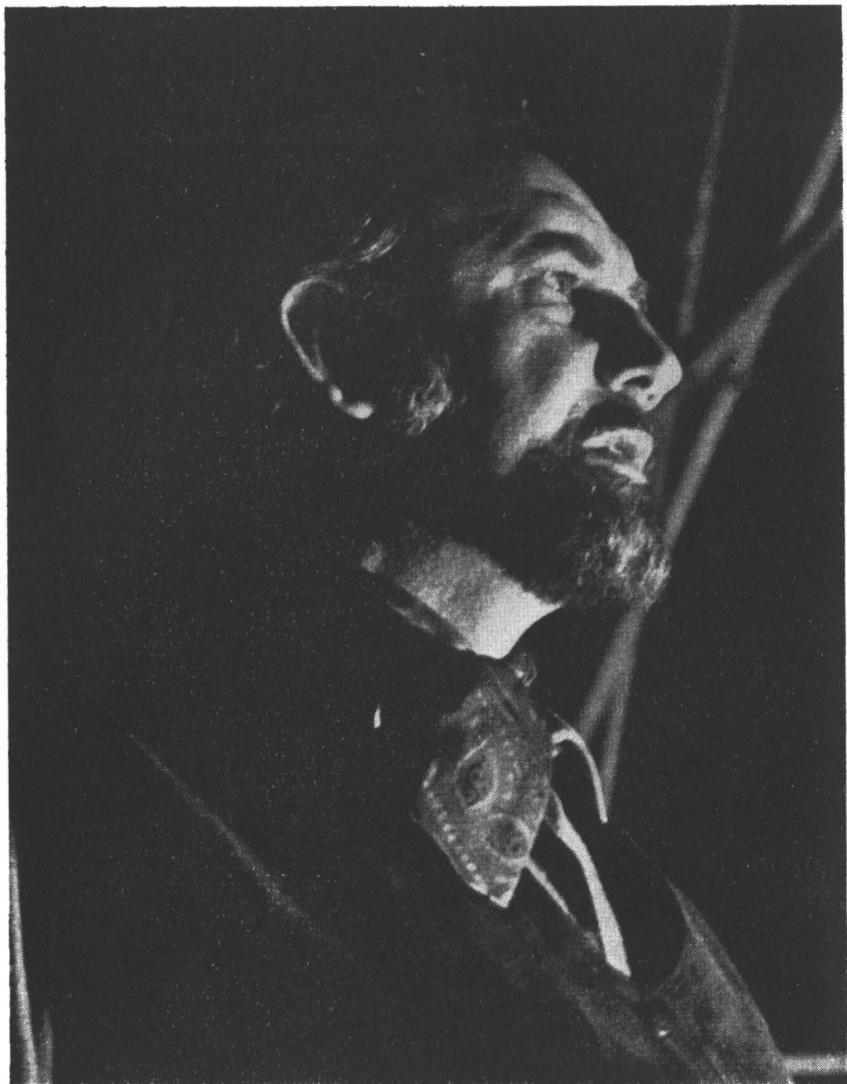
УКРАЇНСЬКИЙ БАЛЕТ « А Р К А Н »

Ballet Ukrainien « A R K A N »

Michel KAMIANECKI

32, Rue Camille Flammarion 77000 — Melun ☎ - 437. 80.22

Т. ВИРСТА
WIRSTA artiste-peintre
103, Rue de Vaugirard
75006 — PARIS ☎ - 222. 67.14

→
Марево Вежі
з приватної збірки - Париж

Ця кольорова вкладка мистецького твору
видрукувана Першою Українською Друкарнею у Франції

Première Imprimerie Ukrainienne en France
3, Rue du Sabot, 75006 — Paris

У ЦЕНТРАЛЬНІЙ ФРАНЦІЇ, У ЧУДОВІЙ ОВЕРНЬ,
У ЗЕЛЕНИХ ГОРАХ ЦЕНТРАЛЬНОГО МАСИВУ,
ПРИ ЦІЛЮЩИХ ДЖЕРЕЛАХ,

можна набути доми, терени, фарми, приміщення для підприємства.

Коли маєте в цьому потребу, найкраще Вам порадить і допоможе провести всі транзакції, включно з довготрочинцевим кредитом, завжди гостинний

В. Ю. КОВАЛЬЧУК

A G E N C E

LA LOUVETIERE

Responsabilité professionnelle - Garantie des fonds déposés
Carte Préfectorale № 145 Caisse de Garantie № 30.563

W-G. Kowalcuk

Diplomé F.N.A.I.M.

54, Rue Gomot - 63200 — RIOM

TRANSACTIONS IMMOBILIERES : Terrains - Villas
Immeubles - Résidences secondaires - Propriété rurales
Fondes de commerce

CREDITS IMMOBILIERS

✉ - (73) 38-18-91 à Riom

З НАГОДИ 40-ЛІТТЯ « УКРАЇНСЬКОГО СЛОВА »

вітаємо наш тижневик за його об'єктивну інформацію про українське життя. Свідомі ваги « Українського Слова » у втримуванні наших націоналістичних ідеалів, бажаємо успіху на дальшій службі Україні.

Калина і Олекса УГРИН

В КОЖНУ ПОРУ, В КОЖЕН ЧАС ЗАМОВЛЯЙТЕ У НАС

святочні картки, кольорові листівки,
ілюстровані книжки :

1. кольорові карточки з Люрду — Образ Пречистої Діви — з українським написом;
2. кольорові карточки Свв. Володимира й Ольги;
3. кольорові ілюстрації « Вівтар України » у Базіліці Вервиці « РОЗЕР » у Люрді, та ін.
Ціна кожної картки : 0.50 фр.
4. о. В. Прийма : « Володарка Піренеїв »; ілюстрована інформативна книжечка про Люрд, з мапою міста та святих місць; 15 фр. або 3 дол.
5. Микола Галичко : « Золотий міт »; 10 фр. або 3 дол.
6. М. Галичко : « На схилах високих гір — Карпат та Піренеїв » (приготовляється до друку).

Прибуток із продажу книжок та карток призначений на розбудову відпустово-вакаційної Осели « ПОЧАЇВ » ім. Ап. Андрія Первозванного в Люрді.

Оселя « Почаїв », в сусістві Люрдської Чудотворної Гроти, стане домом молитви, пристанню серед моря чужини, станицею українських паломників із усього світу, що відвідують Королівство Непорочно Зачатої Діви Марії у Люрді.

Звертатися на адресу :
Wassyl Pryjma, 42, Ave. E. Billières 31300 — Toulouse
C.C.P. 613-26 — Toulouse

КОЛИ БУДЕТЕ ПІД ПІРЕНЕЯМИ В ІД ВІДАЙТЕ

GARAGE AUTOS — POIDS-LOURDS

Concessionnaire : Hanomag Henschel et Hino

Т С Н У М А К WLADIMIR

Route de Carcassonne
31 — Ramonville St Agne

